

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **P.K.**, bytem ..., zastoupeného: *JUDr. Dagmar Vrbecká, advokátka, sídlem Svazu bojovníků za svobodu 68, 337 01 Rokycany*, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 20.3.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 18.1.2018 č. j. .../44091-HS o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 18.1.2018 č. j. ... a jemu předcházející rozhodnutí č.j. R-23.6.2017 – ... ze dne 23.6.2017 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Dagmar Vrbecké na nákladech řízení částku ve výši 2.600,-Kč na účet č. 2369277359/0800, VS 4102017, nejpozději do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 20.3.2018 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18.1.2018 č. j. ..., s nímž nesouhlasil, neboť dle něho jeho zdravotní stav, který stručně popsal, odpovídá invaliditě třetího stupně počínaje dnem 2.3.2006, protože k žádnému přechodnému zlepšení ani stabilizaci jeho zdravotního stavu v období mezi březnem 2016 a červnem 2017 nedošlo, když jeho zdravotní stav je od propuknutí nemoci v roce 2009 stále stejný a nedošlo ke zlepšení funkce levé komory, jak uvádí lékař OSSZ v rozhodnutí o zamítnutí námitek. Závěrem navrhl zrušení

napadeného rozhodnutí ze dne 18.1.2018 a přiznání invalidního důchodu 3. stupně počínaje dnem 2.3.2016.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 18.1.2018 č. j. ... žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-23.6.2017-427/ ... ze dne 23.6.2017, kterým mu byl zvýšen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 22.5.2017 namísto invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně mu náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 22.5.2017 je žalobce invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70%, invalidní důchod nyní činí 10.880,-Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.1.2018 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem vypracovaným lékařem ČSSZ dne 10.1.2018 bylo zjištěno, že u žalobce se jedná o *invaliditu třetího stupně*, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-60%, a žalobci byla přiznána horní hranice vymezeného rozpětí, tj. 60%, a tato míra poklesu dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10% na celkových 70% a to také až dnem 22.5.2017.*

*Z obsahu vyžádaného posudkového spisu Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 8.6.2017 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 10.1.2018 soud zjistil, že u žalobce došlo ke změně stupně invalidity z druhého na třetí stupeň, takže byl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které mu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která byla zvýšena o 10% dle lékaře OSSZ ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky a dle lékaře ČSSZ ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky na celkových 70% (datum změny invalidity: 22.5.2017; doba platnosti posudku: *trvale*).*

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 11.4.2018 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, setrvala na svém rozhodnutí ze dne 18.1.2018 a navrhla zamítnutí žaloby. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 18.1.2018 mu bylo doručeno dne 22.1.2018. Dále ze založeného rozhodnutí žalované ze dne 5.5.2016 vyplývá, že jím byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. ... ze dne 2.3.2016, jímž mu byla od 14.3.2016 snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, který činí 6.515,-Kč měsíčně, jelikož dle posudku OSSZ Plzeň-město ze dne 16.2.2016 již není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale *od 16.2.2016 je invalidní pro invaliditu druhého stupně*, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 50%.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní

schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 3.8.2018 za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství i žalobce, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70% s datem vzniku 6.2.2009. PK MPSV konstatovala, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetření internistou při jednání komise se jedná u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je dilatační kardiomyopatie EF levé komory srdeční 35 %, NYHA II-III. Stp. RFA ektopického ložiska z epikard. oblasti LK přístupem CS pro frekventní symptomatickou KES (1/2013), FiS paroxysmální, stp. farmakologické resinusaci, dále gonarthrosis l.dx. II.-III. st. a stp. fraktury Th 7 (10/2012) konzervativně léčené s přetrvávající poruchou dynamiky páteře po kompresi Th 7 o cca 1/3 výšky. Dále komise uvedla, že je v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město a námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžký pokles výkonnosti, NYHA III, tolerovaná zátěž kolem 1W/kg, METS 3-5, V02 12-15, středně těžká systolická dysfunkce levé komory, EF cca 0,30, středně těžká diastolická dysfunkce levé komory, BNP, NT proBNP(b) značně zvýšené. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla zhodnocena 60% podle kapitoly IX, odd. A, položky 1c) přílohy vyhlášky, tj. na horní hranici taxace s přihlédnutím ke všem závažným zdravotním postižením a vzhledem k tomu, že žalobce není schopen využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10% na celkových 70%. Komise také uvedla, že žalobce není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu a práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Závěrem komise uvedla, že datum vzniku invalidity je den 6.2.2009, jedná se tedy o pokračování invalidity, neboť z lékařských nálezů je naprosto jasné, že po celou dobu nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu, kdy stav je po kardiální stránce kompenzován, ale EF LK je 35-40% a NYHA je II.-III.; není stanovena KLP vzhledem k charakteru postižení. PK MPSV ještě podotkla, že pouze nechápe požadavek žalobce k uznání invalidity k datu 2.3.2016, když invalidita mu byla snížena splatností k 16.2.2016 a pokud by mu byla uznaná vyšší invalidita až od 2.3.2016 vzniklo by období 14 dnů, kdy by byl invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobci a žalované.)*

Podáním ze dne 13.8.2018 žalobce změnil závěrečný návrh uvedený v žalobě ze dne 20.3.2018 tak, že požadoval změnu napadeného rozhodnutí ze dne 18.1.2018 tak, aby mu byl přiznán invalidní důchod 3. stupně počínaje dnem 16.2.2016.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost

v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Dle § 3 odst. 2 téže vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní*, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 18.1.2018*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně od jiného data z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 3.8.2018 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně s datem vzniku 6.2.2009, tj. od data původně přiznaného vzniku této invalidity, jde tedy o pokračování invalidity*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 18.1.2018 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 23.6.2017 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.)

spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce. Správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně (od 6.2.2009), neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí, tj. posudku o invaliditě, příslušnou OSSZ Plzeň-město a poté ČSSZ již v roce 2016 (50% poklesu pracovní schopnosti), kdy byl žalobce uznán nadále invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně (změna stupně invalidity dnem jednání OSSZ, tj. 16.2.2016) a poté dne 8.6.2017 příslušnou OSSZ Plzeň-město i ČSSZ v řízení o námitkách dne 10.1.2018, kdy posudkoví lékaři sice uznali žalobci znovu invaliditu třetího stupně, ale až od 22.5.2017 (kardiologickým vyšetřením), jak shora uvedeno.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že **žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, a to nepřetržitě od 6.2.2009** v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), proto žalovaná vydá nové rozhodnutí o tom, že se změnila skutečnosti rozhodné pro výši důchodu, neboť žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, tudíž od 6.2.2009 (*snížení výše invalidního důchodu z třetího na druhý stupeň invalidity od 16.2.2016 a zvýšení invalidního důchodu z druhého na třetí stupeň invalidity od 22.5.2017*) *nedošlo ke změně stupně invalidity z třetího na druhý stupeň a naopak*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 14/2018-38 ze dne 16.8.2018, neboť rozhodnutí o snížení invalidního důchodu v roce 2016 by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně v této věci již na základě posouzení OSSZ Plzeň-město či by žalobci plně vyhověla v řízení o jeho námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 23.6.2017, i když žalobce požadoval přiznání invalidity třetího stupně až od 2.3.2016, tj. od rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.3.2016, jímž mu byla od 14.3.2016 snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invaliditu druhého stupně, ačkoli ke změně stupně invalidity došlo již od 16.2.2016, na což poukázala i PK MPSV ve svém posudku. V podání ze dne 13.8.2018 však žalobce požadoval přiznání třetího stupně invalidity již od 16.2.2016 místo 2.3.2016.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce podáním ze dne 13.8.2018 požadoval náklady tohoto řízení ve výši 5.200,-Kč představující náhradu čtyř úkonů právní služby á 1.000,-Kč (*převzetí a příprava zastoupení dne 18.7.2017, sepis námítky do rozhodnutí dne 21.7.2017, další porada dne 13.3.2018 a sepis žaloby dne 20.3.2018*) a čtyř režijních paušálů á 300,-Kč. Soud shledal nárok oprávněným, avšak toliko pro úkony týkající se řízení před soudem ve smyslu shora citovaného paragrafu a přiznal mu částku ve výši 2.600,-Kč za dva úkony právní služby (*poradu dne 13.3.2018 soud považuje v této věci za převzetí a přípravu zastoupení před podáním žaloby; druhým úkonem je sepis žaloby ze dne 20.3.2018*) a dvě náhrady hotových výdajů (tzv. režijní paušál), což je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*. Soud podotýká, že náklady řízení, které vznikly v řízení před správním orgánem nelze uplatnit v řízení před soudem. Přiznanou částku je povinna žalovaná uhradit na uvedené číslo účtu k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li

kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 16. srpna 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně